
Ständigt växande tro

By David Wilkerson

August 6, 2001 "Apostlarna sade till Herren: 'ge oss större tro'" (Lukas 17:5). Männerna som utgjorde Kristi inre cirkel bad sin mästare om något viktigt. De ville ha en större förståelse över trons mening och gärningar. De sade i själva verket, "Herre vilken sorts tro önskar du av oss? Ge oss en uppenbarelse om den tro som behagar dig. Vi vill få tag på trons fullaste mening."

På ytan, verkade deras begäran vara berömvärd. Men jag tror att lärjungarna bad Jesus om detta för att de var förvirrade. I det förra kapitlet, hade Kristus förbryllat dem, när han sade. "Den som är trogen i smått är trogen också i stort... om ni inte har varit trogna i fråga om den ohederlige mammon vem vill då anförtro er det som har verkligt värde?" (16:10-11)

Jesus visste att hans efterföljares kött ville undvika vad de ansåg vara en mindre tro. Så han sade åt dem, "Om du är trofast i de små sakerna, de grundläggande delarna i tron, kommer du att vara trofast i större saker också. Så visa dig trovärdig i trons grundläggande saker. Annars, hur kan du bli anförtrodd med det som är större?"

Om vi skall vara ärliga, så får vi erkänna att vi liknar Jesu lärjungar. Vi vill också gå rakt till de stora sakerna i tron, att få tron som kan förflytta berg. Och, precis som lärjungarna, så dömer vi ofta tron på synliga resultat.

Tänk på alla de som vi anser har stor tro. De flesta sådana människor har åstadkommit mätbara saker för riket: hjälporganisationer, betjänat de fattiga, stora kyrkor, bibelskolor, missionsprojekt.

Vi tänker på George Muller, mannen som byggde barnhem i England, och som hjälpte till att starta Kina inlandsmissionen. Muller bad aldrig om ekonomiskt understöd. I stället bad han in varje penny för dessa arbeten, jättelika summor som ofta kom i sista minuten. Många kristna idag anser Muller vara trosmänniskan förkroppsligad.

Vi tänker också på Rees Howells, mannen som är känd som "förebedjaren". Howells biografi är fylld med berättelser om mirakulösa svar på hans förböner. Denne man köpte egendom efter egendom för att användas i Guds rike, allt i tro. Precis som Muller, bad Howells in varje cent "precis i tid". Många anser att hans tjänst är en definition på tro.

Många besökare till Times Square Church känner på samma sätt om Guds arbete här. De får en vördnad för de fantastiska byggnader som Herren har försett oss med, som omger ett helt kvarter på Broadway, och allt är skuldfritt. De ser vårt Sarah House program för kvinnor, vårt Korpens Lastbil mat program, och andra trofasta arbeten. Och de säger till oss, "Era ledare, måste vara människor med stor tro. Se vilka fantastiska resultat."

Vårt arbete fick nyligen ett brev från en ung fängelsekund som nu är en kristen och som får vårt nyhetsbrev. Han hörde mig säga på ett undervisningsband, "dagen kanske kommer när jag måste gå i fängelse för att jag predikar emot homosexualitet." Mannen försäkrade mig att om det händer, så kommer kristna fängelseinterner över hela landet att bomba fängelsesystemet med brev i en kampanj för att få mig fri. Han säger att jag är känd bland internerna som en man med stor tro, därför att jag startade Teen Challenge drogrehabilitering och andra arbeten för människor med problem som hans. Därför, resonerade han, "behövs du utanför fängelset".

Jag tackar Gud för Teen Challenge och för allt det utåtriktade arbete som det gjort: Rehab-centers och

bibelskolor. Och jag är tacksam för allt annat Guds-centrerat arbete som Herren rest upp och välsignat på denna jord. Men jag vill säga dig, att inget av dessa stora synliga arbeten representerar Guds definition på tro. Inget arbete, hur stort det än är, har något värde för Herren om inte de mindre, gömda sakerna har gjorts i tro.

Strålande, smarta människor har utfört liknande saker utan Gud. Sun Myung Moon och hans efterföljare har betalat för mångmiljonbyggnader, understött stora välgörenhetskampanjer, till och med köpt en nationell nyhetskanal. Ändå är inget av dessa saker Guds mått på tro.

Sann tro, i Guds ögon, har ingenting att göra med storleken eller mängden av arbete som du söker utföra. Snarare har det att göra med ditt livs fokus och inriktning. Du förstår, Gud bryr sig inte så mycket om dina stora visioner som han bryr sig om vem du utvecklas till.

Tror du att Gud har gett dig en dröm som det kräver ett mirakel för att förverkliga? Har du blivit utmanad att gå i en ny riktning som kräver övernaturlig tro? Behöver du att Gud gör ett under i ditt hem fysiskt, ekonomiskt eller andligt?

Du kommer att möta stängda dörrar och misslyckanden tills du tar itu med Jesu ord. "Och om ni inte har varit trogna i fråga om andras egendom, vem vill då ge er det som skall tillhöra er?" (Lukas 16:12). Jesus säger med andra ord, "Du säger att du vill ha en uppenbarelse, något som ger dig förmåga att göra större saker. Men hur kan du bli anförtrodd med en sådan tro, om du inte är trofast med det som andra har gett till dig?"

Jesu ord måste ha satt myror i huvudet på lärjungarna. Deras mästare visste att de inte ägde någonting, ännu mindre något som någon annan hade givit dem. De hade övergett allt för att bli hans lärjungar. Och de följde honom så gott de kunde. Hans ord verkade inte vara tillämpbara på dem.

Men frågan är, vad menar Jesus när han säger, "andras egendom" (16:12)? Han talar om våra kroppar och själar, som han har köpt med sitt blod. "Gud har köpt er och priset är betalt. Ära då Gud med er kropp." (1 Kor 6:20)

Jesus säger till oss, din kropp tillhör inte dig längre. Och om du inte tar hand om den kroppen om du inte tillåter mig att se insidan av dig, ta itu med din synd, och helga dig hur kan du förvänta dig att jag skall anförtro dig med något större? Först ta ett steg tillbaka och se på vad du har gjort med det som jag redan har anförtrott åt dig".

När nu lärjungarna bad om en större tro, hade Jesus svaret färdigt åt dem: "Om ni hade tro så stor som ett senapskorn skulle ni kunna säga till mullbärsträdet där: dra upp dig själv med rötterna och plantera dig i havet! Och det skulle lyda er" (Lukas 17:6). Än en gång, Herrens övergripande fokus var de små sakerna i tron, beskrivna som ett senapskorn.

Den här versen om att flytta mullbärsfikonträdet har alltid fängslat mig. När vi läser den, så föreställer vi oss en människa med stor tro som står vid ett träd och befäller, "Gå, flytta dig, plantera dig i havet och väx där". Sedan gör vi oss en bild av trädet som rycks upp, lyfter från marken och flyger iväg tills det sjunker i vågorna.

Vad vill Jesus säga oss med denna bild? Ett mullbärsträd kan inte planteras i havet och överleva; det skulle dö omedelbart. Vidare, Gud är ingen underhållare. Han gör eller föreslår inte saker och ting för att glänsa. Ändå vet vi att varje ord som Jesus talade är menat för vår undervisning. Så vad betyder

det här?

Du kanske säger, "Dessa verser betyder att vår Herre är Gud över det omöjliga." Jag håller inte med. Även på Jesu tid, var det möjligt för några män att dra upp ett träd, släpa det till havet och plantera det där. Idag är det inte svårt alls, med maskiner som kan dra upp stora träd på ett par sekunder. Vilken tro behövs för det?

Jag tror att det här uttalandet handlar om att dra upp rötterna i våra hjärtan. Jesus talar om onskans rötter, de gömda sakerna som vi måste ta itu med som hans efterföljare. Han säger, "innan du kan tro Gud om att förflytta berg, måste du ta bort rötterna. Och du behöver inte någon stor, apostolisk tro för att göra det. Allt du behöver är lite tro. Jag ber dig att göra något väldigt grundläggande: att dra upp syndens rötter. Jag vill att du skall undersöka ditt hjärta och ta bort allt som inte är av mig."

Trons första verk Det vi måste göra innan något annat kan följa är att vara trofasta med det som tillhör Gud. Vi kan inte tänka oss att företa oss något arbete i Guds namn om syndens rötter växer sig djupare i oss. Och utmaningen att dra upp rötterna begränsar sig inte till pastorer, lärare och evangelister. Det är varje kristens uppgift. Så fråga dig själv: Vilken syndens rot har grävt sig djupt i din kropp och ande? Är det pornografi, penningbegär, avund, bitterhet, rädsla att bli förkastad, dåligt självförtroende, eller en känsla av att vara värdelös.

Jesus lär oss, "Om ditt öga förleder dig, så riv ut det" (Markus 9:47). Naturligtvis har detta budet en andlig mening. Vi vet att det inte är vårt bokstavligen öga som får oss att synda, utan snarare vårt lustfyllda hjärtas öga. Men hur kan vi dra upp någonting som har växt djupt i oss i årtal? Sådana fästen kräver tro för att bli uppdragna.

Detta är verkligen Jesu budskap om senapskorntet. Han säger oss att genom tron kan vi dra upp vilken syndens rot som helst i våra liv även den som Gud har arbetat på i årtal.

Det är därför jag skrev min senaste bok, "Nya Förbundet Avslöjat". Jag kom till en punkt där jag kände att jag hade kört fast, och undrade hur vi någonsin skulle kunna dra ut vår synd. Jag grubblade över detta dilemma en natt när vi var på semester. När jag gick på stranden så upplevde jag att den helige Ande sade till mig: "David, se upp på karlavagnen. I din egen styrka, har du lika stor chans att få bort synden i ditt hjärta som du har att hoppa över stjärnorna."

Det nya förbundet visar oss att vi kan få ut t.o.m. den syndens rot som har gått djupast, men bara genom att lita på den helige Ande. Med ett litet frö av tro, så kan vi be, "Fader, du har lovat i ditt förbund att besegra min synd. Du känner min speciella synd. Du har arbetat med det i årtal. Nu ber jag att du skall ta hand om det. Jag hatar den, och jag vill att den skall tas bort. Jag tror att du kommer att göra det för mig Herre."

Jesus säger att om vi talar sådan tro om Guds förbundslöften, så kommer rötterna att gå: "Och det skulle lyda er" (Lukas 17:6). I det ögonblicket drar den Helige Ande upp de onda rötterna och kastar dem i Guds hav av glömska, för att aldrig mer ansätta oss igen.

Alla gudfruktiga tjänare som vi anser vara människor med stor tro George Muller, Reese Howells och andra började med ett mindre arbete. Innan de påbörjade någon bedrift för riket, tillät de Gud att ta itu med deras rötter. De utövade en liten tro, och bad den helige Ande att avslöja all ondska i dem. Och anden drog trofast upp deras synd, och klädde av dem allt som var av köttet.

I processen, lärde sig dessa män att de var hjälplösa, oförmögna att göra även det minsta uppdragande i sin egen kraft. Men när de lydde Jesu bud om att dra ut rötterna genom tro på den helige Andes verk, kom uppenbarelsen, och deras förståelse av tron ökade.

Vi betalar ett tragiskt pris om vi underlåter att dra upp vår synd. Om vi medvetet tillåter en ondskans rot att vara kvar i oss, förlorar vi alla våra andliga vapen mot djävulen. Först förlorar vi greppet om vårt svärd. Sedan blir vi avklädda vår rustning. Till slut förlorar vi viljan att kämpa. Säg mig, hur kan vi bryta ned fästen om vi inte har några vapen kvar? "Ty de vapen jag brukar i min kamp hör inte denna världen till utan får kraft av Gud att bryta ner starka fästen" (2 Kor 10:4).

Vi ser ett tragiskt exempel på detta i 1 Samuelsboken 13. I det föregående kapitlet, har Saul och hans arme på 300 000 israeliter besegrat Ammoniterna vid Jabesh-Gilead. Israels självförtroende steg på grund av den stora segern. Men Gud varnade dem: "Lyder ni inte Herren utan sätter er upp mot honom, då skall han vända sin vrede mot er och er kung" (1 Samuelsboken 12:15).

Nu, i kapitel 13, finner vi att Saul och folket vandrar i olydnad. Detta började när Saul offrade ett förbjudet offer. Folket slöt sig till honom och sade: den som sade att Saul inte skulle vara vår kung borde dödas".

När den gudfruktige profeten Samuel anländer till platsen, så uttalar han dessa fruktansvärda ord till Saul: "Du har handlat som en dåre och överträtt den befallning som herren, din Gud, har gett dig. Herren skulle annars ha befast ditt kungavälde över Israel för all framtid" (13:13).

Omedelbart ser vi resultatet av Israels olydnad. Bara fyra verser senare läser vi, "tre härjningståg utgick från filisternas läger" (13:17). Tre enheter bröt sig ut från filisternas huvudstyrka, spred sig över Israel och plundrade byarna. Dessa inkräktare tog mycket byte, inklusive Israels vapen.

Varför stod inte Guds folk emot plundrarna? Trots allt, hade de många vapen (inklusive Ammoniternas som de hade tagit i kriget). Den dystra sanningen är, israeliterna hade ingen kraft att kämpa, på grund av sin synd. Så snart de såg fienden komma, flydde de skräckslagna.

Israel blev lämnat med bara högafflar, plogbillar och andra jordbruksredskap. Men de kunde inte smida dessa till vapen därför att det inte fanns några smeder kvar: "På den tiden fanns inga smeder i Israel, eftersom filisterna ville hindra hebrerna att tillverka svärd eller spjut" (13:19).

Guds budskap i det här sammanhanget är tydligt: "Om du fortsätter att inte lyda mig, kommer jag inte mer att vandra med dig. Det kanske ser ut som om du gör mitt verk. Men du kommer inte att ha min närvaro, välsignelse eller kraft."

Tro handlar främst om lydnad, om att ha kraften att lyda Guds ord. Och satan vet detta. Det är därför han vill att du skall behålla den sista kvarvarande roten i din själ. Han vet att det kommer att klä av dig allt försvar, plundra dig på dina vapen och neutralisera din kampvilja.

Jag ser detta hända tjänare och lekmän över hela världen. De har alla verktyg som behövs för att göra ett gott arbete. Och när de ser över fälten som de arbetar på, gratulerar de sig själva till en stor skörd, en stor fårhjord. Samtidigt är de i fara. Det finns en plundrare i deras hjärtan, en skötesynd som de inte vill ta itu med. Och den plundrar dem på deras kampvilja. Senare, när Satan invaderar deras liv, ger de upp utan strid. De har helt enkelt inget försvar mot honom.

Liksom Saul, slutar alla troende som behåller syndens rötter förvirrade, tveågsna och rädda. Skriften säger om dem, "den onde flyr fast ingen jagar honom, den rättfärdige är orädd som ett lejon" (Ordspråksboken 28:1). Sådana människor säger sig själva, "jag har fortfarande två vapen, bön, och tron på Guds ord." Tragiskt nog har de inte det. David säger, "Om jag burit ont i sinnet skulle Herren inte ha hört mig" (Psalm 66:18).

Vi måste helt enkelt säga till våra onda rötter, "bli uppdragna". Och vi måste tro att de försvinner i enlighet med Guds förbundslöften. Bara då kommer vår kampvilja att komma tillbaka. Och vi kan svinga Guds tvåeggade svärd igen. Och vi får se våra böner snabbt svarade. Till slut blir vi fyllda med frimodighet och glädje, som får demoner att fly.

Det finns ytterligare ett steg i att ta emot en ökande tro. Jesus besvarade sina lärjungars begäran om tro på ytterligare ett sätt. Han sade åt dem:

"Om ni har en tjänare som plöjer eller vallar får, säger ni då till honom när han kommer hem från ägorna: Gå genast och slå dig ner vid bordet. Nej, ni säger: Gör i ordning maten åt mig, fäst upp dina kläder och passa upp mig medan jag äter och dricker; sedan kan du själv äta och dricka... På samma sätt med er: när ni har gjort allt som åligger er skall ni säga: Vi är odugliga tjänare, vi har bara gjort vad vi är skyldiga att göra" (Lukas 17:7-8, 10).

Kristus talar helt klart om oss här, hans tjänare, och om Gud, vår Herre. Han säger oss att vi skall föda Gud. Du kanske undrar, "vad för sorts mat skall vi ge Herren? Vad tillfredställer hans hunger?"

Bibeln säger oss, "Utan tro kan ingen finna nåd hos honom" (Hebrerbrevet 11:6). Helt enkelt, Guds mest delikata rätt är tro. Det är mat som behagar Honom.

Vi ser detta belyst igenom skriften. När en centurion bad Jesus att hela hans sjuka tjänare genom att bara tala ett ord, så festade Kristus på mannens livfulla tro. Han sade, "sannerligen inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro" (Matteus 8:10). Jesus sade, "Här är en hedning, en utomstående, som föder min ande. Vilken näringsrik måltid denna mans tro ger mig."

På samma sätt serverar hebreerbrevet 11 en stor fest för Herren. Detta berömda kapitel beskriver tron hos Guds älskade krigare genom historien.

Jag noterar i Jesu ord ett rättframt påstående: "Du äter inte först. Det gör jag." Med andra ord, Vi skall inte använda tron till våra egna intressen och behov. Snarare är vår tro menad att tillfredsställa Herrens hunger. "Gör i ordning maten åt mig... och passa upp mig medan jag äter och dricker; sedan kan du själv äta och dricka." (Lukas 17:8).

Hur ofta blir vår tro förtärd av våra egna bekymmer snarare än av Guds? Hur många av våra böner består av, "Herre, jag arbetar trofast på ditt skördefält, och nu behöver jag det eller det för att fortsätta mitt arbete".

Genom åren, har skaror av pastorer besökt mig på mitt kontor. Majoriteten bar inte på sin bibel utan på någon annan plan. Dessa män förtärdes av en stor vision, men de talade aldrig om Jesus. Allt de kunde tänka på var deras dröm: en kyrkobyggnad, ett hjälpprogram, en kampanj.

Jag tackar Herren för himlasänd längtan och drömmar. De flesta Guds-upphöjande arbeten som finns idag är visioner som blivit uppfyllda, genom gudagiven nöd. Men många troende som går med en nöd

på sina hjärtan inser inte att innan en dröm kan gå i fullbordan, så arbetar Gud ofta i årtal med att ta bort, uppenbara och bryta. Det är Hans sätt.

Jesus säger oss, "Jag vill att ni skall ge mig mat, att ge mig full frihet att forma och omforma dig till min avbild. Ge mig din tro. Och jag skall fullborda visionen.

Vi kan få seger över våra rötter, men vi kan glömma att det är Guds nåd som givit oss segern. Jesus fortsätter; Inte får tjänaren något tack för att han gör vad han är ålagd. På samma sätt med er: när ni har gjort allt som åligger er skall ni säga: Vi är odugliga tjänare, vi har bara gjort vad vi är skyldiga att göra.

Ordet odugliga här betyder utan meriter har inte förtjänat något genom vårt arbete. Jesus säger, "När du genom tro har tagit itu med din syndarot, så säg inte, "jag lyckades, jag har fått seger." Nej, bara Faderns nåd har befriat dig.

En del människor blir stolta när de får seger över synden. De tänker: "jag har skärpt till mig. Gud är säkert tacksam över att ha ett rent käril i mig."

Men Jesus svarar, "nej, sanningen är att du har bara börjat göra din plikt. Från den dagen du blev frälst, har jag befallt dig att överge din synd. Så varför har du väntat fem, tio, tjugo år med att lyda mig? Du har inte rätt att gratulera dig själv."

Jag vet en kristen broder vars fru lämnade honom för en annan man. Genom den svåra perioden, höll mannen sig moraliskt ren. Efteråt menade han, "jag har förtjänat min rättfärdighet. Jag har betalat ett pris för den." Men icke. Hur smärtsam och svår din prövning må ha varit, så kan vår lydnad aldrig göra oss rättfärdiga. Det är bara vår skyldighet.

Men även den simplaste lydnad är mat för vår Herre, om den är född i tro. Det är en fest som får honom att glädja sig och säga, "du tillfredställer min hunger."

Seger kommer när vi känner igen våra rötter, omvänder oss och litar på Guds förbundslöften. Har du varit ärlig mot Gud och medgett att dina rötter förstör dig? Har du ärligt ångrat dig, och utövat tro på Hans förbundslöfte till att besegra din synd. Bara då vill Herren föra dig in i seger.

I mitt liv, så har jag mött två kultledare som hade många efterföljare. (Båda kulterna existerar fortfarande.) Dessa män var visionärer, fyllda med karisma, frimodighet och målsättning. De var otröttliga evangelister, och de betjänade fattiga och nödlidande. De byggde bibelskolor och samlingslokaler och de sände missionärer runt världen. Deras hängivna efterföljare lämnade allt för att tjäna tillsammans med dem.

Men båda dessa begåvade män hade sina rötter i lust. Och när de vägrade att ta itu med sina rötter, förgick de sig i ett fruktansvärt sexmissbruk.

En av männen reste i en specialbyggd buss. Han bjöd in mig en gång, och så snart jag steg in, kände jag en tung demonisk påverkan. Senare blev den tjänarens fruktansvärda omoral avslöjad.

Den andra kultledaren var en kraftfull predikant med en klar kallelse att evangelisera. Han var också en begåvad lärjungatränare, som attraherade hundratals unga människor att gå in i tjänst och mission. Dessutom var han en hängiven make och far.

Men han var beroende av pornografi. Och när han inte ville ta itu med sin synd, lät han sin lusta lös, och ledde sin organisation in i ett sexuellt vanvett. Han bestämde att alla unga kvinnor som gifte sig måste tillbringa den första natten med honom. "Sedan tvingade han några av kvinnorna att prostituera sig, och sände ut dem i något han kallade 'kärleksevangelisation'."

Denne en gång så smorde man tillbringade sina sista dagar med att gå fram och tillbaka i sin husvagn, som ett lejon i bur. Hans djupa rötter hade gjort honom till en fördärvad galning.

Båda dessa män hade velat förflytta berg. De predikade och undervisade tro. Och hundratals blev berörda genom deras arbete. Men, ändå måste jag säga att Gud hade inte någon del i deras arbete. Varför? Deras mål var i köttet, därför att de vägrade att dra upp sin synd. Som ett resultat, slutade deras stora arbete i total förstörelse.

Jesus säger om sådana människor, "På den dagen skall många säga till mig: 'Herre, Herre har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn?' Då skall jag säga dem som det är: 'jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni onskans hantlangare!'" (Matt 7:22-23)

Talar Jesus till dig om dina rötter? Om så, ta hänsyn till hans röst, till varje pris. Han manar dig, "Glöm evangelisationen just nu. Ställ dina drömmar och visioner åt sidan ett tag. Jag har anförtrött dig med ett senapskorn av tro. Och jag vill att du skall vara trogen med detta enda. Kom till mig nu, och be mig att dra upp din synd, genom tron. Ge mig sedan mat, genom din lydnad. Gör detta, och sedan skall du se min heliga vision fullbordas i ditt liv."